

॥ श्री ॥

अथ श्री त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत श्री नारायणपंडिताचार्यविरचितः

॥ श्री मध्वविजयः ॥

१५. षोडशः सर्गः

साधुभ्यो मधुमथनांघ्रिभक्तिभाग्यः

श्रौतेभ्यो विततमतेर्महानुभावम ।

वेदांतं स्वयमिव अंधमोक्षमूलं

व्याचष्ट स्फुटमथ कोऽपि कोविदोऽत्र ॥ १५.१ ॥

गोमत्यास्तटनिकटेऽच्छडीर्तियंद्रं विश्वज्ञं क्षितिपतिरंत्यवर्णवन्मा ।

विद्वेष्टा श्रुतिगुणसाधकं श्रुतीनां वाचालो वचनमुवाच वाग्मिवर्यम ॥

१५.२ ॥

उन्मत्तप्रलपितवन्न तद्धि मानं यद् वाक्यं व्यभिचरति क्वचित इलेऽत्र ।

दृष्टांतो भवति तद्प्रमाणायां सर्वेषां श्रुतिवचसां च सर्वथेति ॥ १५.३

॥

वेदोक्तं इलमलमाप्यतेऽधिकाराद् ष्ट्युक्तोऽतनुमनसाऽभ्यधत्त धूर्तः ।

योग्यत्वे सति न हि दृश्यतेऽधिकारी नातः स्यात् स भरविषाणवत्

सदेति ॥ १५.४ ॥

आक्षेपं तमसहमान उच्यमानः सधोऽसौ निजकरपल्लवद्वयेन ।
आदाय व्यतनुत बीजमोषधीनां सूक्तेनाङ्कुरदलपुशपबीजसृष्टिम ॥ १५.५
॥

व्याभ्याता निशि स कदाचन प्रदीपे
संशांते पुनरपि वाचयांभूव ।
शिष्यान स्वान पुरुकरुशांभुधिर्निजंघ्रेः
अंगुष्ठस्कुटनभरांतरोचिषैव ॥ १५.६ ॥

तीर्थार्थं पृथुतरवप्रपातिवारं धाराशां रयसहनक्षमां महेक्षः ।
आनीतां दशशतपुंभिरत्यशक्त्या प्रेक्ष्योचे विपुलशिलां क्वचित स
मुक्ताम ॥ १५.७ ॥

लोकानामुपकृतये कुतः शिलेयं निन्ये नो र्धति जनता जगाद् तत्र ।
नेतारो यतिवर मानवा न हीमां भीमश्चेद्दिह यतते नयेन्न वेति ॥ १५.८ ॥

निन्ये तां गिरिमिव वानरीकृतात्मा लीलावत्करकमलेन सोऽमलेन ।
तत्रापि न्यधित तयाऽस्य सूच्यतेऽलं तत तुंगां ननु निष्पाऽधुनाऽपि कर्म
॥ १५.९ ॥

संघातैरधिकघनैरलंकृताध्वा शिष्याशां यतमनसामुतेतरेषाम ।
यत्रामा वसति तिथाविनेन चंद्रः तत्रासौ सकलमतिः ससार सिंधुम ॥
१५.१० ॥

આર્દ્રાણ્ણાઃ સપદ્ધિ નિમજ્જનાત્સરસ્યાંકણ વસ્ય દ્વિજઋશભસ્ય
વલ્લભાયામ ।
તત્રાડયન ખરકિરણોપરાગદ્દેતોઃ ગ્રામીણા અપિ સકલાઃ સબાલવૃદ્ધાઃ ॥
૧૬.૧૧ ॥

સર્વજ્ઞં સપરિજનં સમીક્ષમાણાઃ
કુલ્લાક્ષાઃ સ્મિતવદનાઃ શુભા નનંદુઃ ।
દૌર્મુખ્યં દ્ધત ઉતાપરે નિનિંદુઃ
નાડશ્ચર્યં દ્વયમપિ તત સ્વભાવતંત્રમ ॥ ૧૬.૧૨ ॥

મા મૈનં ભુવનગુરું વિનિંદતેત્થં
નિર્ભત્સર્યાભ્યપતદ્દિવોત્તરંગહસ્તઃ ।
સંક્ષોભી ઘનઘનઘોષઘોરવેષઃ
સંરંભી ખલદમનાય સિંધુરાજઃ ॥ ૧૬.૧૩ ॥

સમ્મોદાત્ત તરળતરો દ્રુતાભિગામી ગંભીરસ્વનનુતિમાન સુધેનહાસઃ ।
વીચ્યંગૈરધિક્તરૈરિહાધિવેલં મધ્વાય પ્રણતિમિવ વ્યઘાત સમુદ્રઃ ॥ ૧૬.૧૪
॥

ગોલીલાસ્વતિશયિનાવગાધભાવાત શ્લોલ્લંઘ્યૌ વિવિધગુણપ્રકાશરત્નૌ ।
મધ્વાબ્ધી પરમમતેઃ પ્રિયં જનાનાં લાવણ્યં ન તુ જલધેરયં વિશેષઃ ॥
૧૬.૧૫ ॥

अंभोधेस्त्वरिततरोर्मिपाणिमृष्टे स्वच्छेऽसौ विकटतटासने निषण्णः ।
व्याचभ्यावतिचिरमैतरेयशाभा सूक्तानि प्रभुरतिसुंदरप्रकारम् ॥ १५.१५ ॥

गांभीर्यात् स्वनमधरीकरोति सिंधोः श्राव्यत्वं वहति तथाऽप्यहो
स्वनोऽस्य ।

पूर्णेदुप्रभवदनः ङ अेष धन्यो मत्वेत्थं जनलधिस्तमाशु पर्येत ॥
१५.१७ ॥

वेदानां समुचितभाववाद्दक्षं ये वेदद्विषमिममूचिरे महर्ष्याः ।
धिग्घिक तानिति जनता जगाद् तत्र स्वाश्चर्यात् किल कलितांजलिर्नमंती ॥
१५.१८ ॥

सन्नामं विपुलहृदे विधाय भक्त्या बिभ्राणाश्चरणरजः सुरेंद्रसेव्यम् ।
तत्स्नानादधिकशुचौ नदाधिराजे सस्नुस्ते द्विजनिकराः प्रशस्तकाले ॥
१५.१९ ॥

उल्लोलैः करिनिकरैरिवानिवार्यैः उल्लोलैर्जन निकरान निपातयद्भिः ।
आकांताः प्रबलतरैश्च लोठ्यमाना हास्यत्वं प्रययुरुदन्वतीह नैके ॥
१५.२० ॥

मज्जंतं पृथुलहरीनिगूढमूर्तिं संपूर्णप्रमतिमसज्जनो जहास ।
यो लोकत्रयविजयी गुरुः प्रसिद्धः सोऽयं ही पतति लघूर्मिलीलयेति ॥
१५.२१ ॥

नीचानामवय वयांस्यञ्जगणो दन्नाणां क्षुभितकराण्यदन्मोघः ।
कोष्ठूनां शकलकलप्रदं विरावं पंचास्यो न हि गणयेद्दुदरवीर्यः ॥ १५.२२
॥

जन्मस्थित्यवसितिदायिनं कटाक्षं लोकानामघटयदंबुधौ बृहद्धीः ।
आकांतोऽधिकगुरुणा स तेन तावत् मुंचन संचलनमभूत्ताकदेश्यः ॥
१५.२३ ॥

एत्याद्यैरपि चरितैरनन्यसाध्यैः न स्थेषां बहुमतिमाप दुर्जनोऽस्मिन् ।
विद्वेषं व्यधित पुनर्निरस्तभाग्ये तस्मिन् दुर्मनसि तदेव शोभनं स्यात् ॥
१५.२४ ॥

संप्राप्तं सह सहजेन गंडवाटं स्वोजस्संप्रकटन आदिशद्विशंक्रम ।
शुश्रूषामयमुचितो विधातुमीषत् लोकानामिति वचसा परीक्षकाणाम ॥
१५.२५ ॥

श्रीकांतेश्वरसदनेऽनयत् किलैको यस्त्रिंशन्नवरनीतकेतुयष्टिम ।
आहत्या गुरुगद्यैव नाणिकेराद् यो लेभे तरणतरात् इलानि कामम् ॥
१५.२६ ॥

अेताद्गुणलविभवः स तस्य कंडं
तन्मयेष्ठोऽप्यमित उभौ समं गृहीत्वा ।

निष्पेष्टुं परममवापतुः प्रयत्नं
संघर्षात् कुमपरिवर्धमानतैक्ष्ण्यम् ॥ १५.२७ ॥

आस्विन्नावलसतरौ गुरोर्नियोगात् छत्राग्र्यनिलमहितौ च तावुत्माभ्याम् ।
मुक्त्वाऽयःऽठिनतरत्वचं शिरोधिं पर्यायस्कुटवचनां निपेततुः कौ ॥
१५.२८ ॥

आश्वस्तौ शुचिद्विमावनूनमानौ उद्धर्तुं समगददंगुलिं धरास्थाम् ।
संगृह्य प्रसन्नरसादपि प्रयत्तौ सामर्थ्यं ययतुरिमौ न कंप्नेऽस्याः ॥
१५.२९ ॥

निर्यत्नं वटुमधिरुह्य मंदहासी स प्रायाद्विह परितो नृसिंहगेहम् ।
अश्वर्यैरिति लघिमाद्विकैरुपेतो मध्वोऽभूत् त्रिभुवनचित्ररत्नराजः ॥
१५.३० ॥

पंचाशन्नरपनरोपनीतमात्रां यो वार्क्षीं गृहमधिरोहिणीं निनाय ।
स व्याभ्यास्वरदमनाय पूर्ववाटो निर्देशाद् व्यधित गुरोर्गण प्रपेषम् ॥
१५.३१ ॥

स्विन्नेऽस्मिन्नपि यतमान आग्रहोत्रे प्राच्यात् तत्प्रवचननिस्वनोऽतिरेजे ।
उद्धर्तुं विपुलददंगुलीं च नालं सोऽभूद्वित्यजनि कुतूहलं जनानाम् ॥
१५.३२ ॥

पर्यैक्षि प्रभुरितरैः शिवाग्निपूर्वैः नोपैक्षि प्रबलतरैस्तथा प्रयत्नैः ।
नावैक्षि क्वचिदपि शक्त्यपूर्तिरस्मिन् उत्पैक्षि स्वयमपि भीम
र्षत्यवश्यम् ॥ १५.३३ ॥

लेभिन्यां मुद्गुरपिनद्य कृष्यमाणं नाप्येकं तनुरुहमस्य तूदपाट ।
नासाग्रे मृदुनि कृतैश्च मुष्टिघातैः नास्येदोरतिबलित्तिः प्रसन्नताऽऽसि ॥
१५.३४ ॥

पंचास्यः श्वभिरिव ही विहीनसारैः अंबोधिर्नग सरितां जलैरिवाल्पैः ।
हृद्योतैरिव तरङ्गिर्विडम्बयन् नृन् प्रत्यर्थिस्वसमनरैर्व्यवाहरत सः ॥
१५.३५ ॥

पारंतीसुरसदनं विशालसंवित संप्राप्तः जलु सुचिरान्निवेद्यहीनम् ।
ग्राभ्याग्र्यक्षितिपतिभिर्दिनार्धमात्रात् तद्भ्रूतीर्व्यधित समूत बल्यनल्पाः ॥
१५.३६ ॥

भीमत्वे सह सहजैः प्रतिष्ठितः प्राक् पंचात्मा मुररिपुरंचितो यदत्र ।
पांचाल्या बलिसलिलं समं ददत्या सोऽस्मार्षीत् तमिममथ
प्रपूज्यपूज्यः ॥ १५.३७ ॥

आयास्यन् किल सरिदंतराभ्यदेशं ग्रीष्मे निर्जलमिह शुश्रुवांस्तटाकम् ।
तत्काले परमभिवर्षयन् घनौघं तत्पूर्ये व्यधित कुतूहलं जनानाम् ॥
१५.३८ ॥

दुर्मत्रैः जलपटलैः प्रयोधमानो ग्रामेशो वृशणपतिः प्रहर्तुमेनम ।
संप्राप्तस्तत उत यांतमीक्षमाशः प्रोद्यंतं रविमिव विस्मितो ननाम
१५.३८ ॥

क्षेत्राग्र्यं त्रिभुवनवैधनाथनाथं प्रस्थाय प्रचुरतरांतरः प्रभावी ।
श्रीकृष्णामृतपरमार्णवाभिधानां चक्रे सद्भयनततिं स्वभक्तभूत्यै ॥ १५.४०
॥

स ग्रामं परमपि यात उच्यभूतिं विद्वांसः क्व कुहरकूपदुर्गुराभाः ।
धृत्युये मद्मतिमानिनोऽभिलङ्गम मन्यस्य क्षपयितुमेव तन्न्यनस्य ॥
१५.४१ ॥

सर्वं ज्ञोऽप्ययमधिकं न यज्ञभङ्गीं संवित्ते यतिरिति बद्धनिश्चयोऽसौ ।
आत्मांतं परिषदि मत्सरादपृच्छत कर्मार्थश्रुतिगहनार्थभंऽभावम ॥ १५.४२
॥

छंदोभ्यश्च्युतरससंग्रहप्रवीणान षष्ठेऽङ्घ्रि प्रतिविहितान प्रजाधिपेन ।
नाराशंस्यचरमचारुमंत्रभेदान उच्येऽसौ तमभिदधद विसंशयांशः ॥
१५.४३ ॥

पांडित्यं परममवेत्य तस्य तादृक संघर्षत क्षुभितमना विपक्षसंघः ।
नार्थः स्याद्यमिति वार्णयन्नथ त्वं तं ब्रूहीत्युरुमतिनेरितोऽद्रवद द्राक ॥

१५.४४ ॥

सोऽपृच्छत तमथ महालयोपसर्गा यत्रोक्ता मनुचरणोपसृज्यरूपाः ।
तस्यार्थं वचनचयस्य तं भ्रुवाणः स्थैर्यार्थं सपदि स लेभयां बभूव ॥

१५.४५ ॥

संपूर्णं शशिनमिवोदितं कृशः ष्वा
चक्षोभाशुभनिकरो निरीक्ष्य मध्वम ।
प्रत्यर्थां स्वयमिति दूरवोऽभिधावन
किं तेन क्षतममृताकरस्य तस्य ॥ १५.४६ ॥

निस्स्वानां कतिपयभुक्तियुक्तभक्तं
भक्तानां व्यधित चतुर्गुणं दयालुः ।
भुङ्क्ते स्म त्रिदशनरोपभोग्यमन्नं
संप्रीत्यै स धनवतां बृहत्प्रबोधः ॥ १५.४७ ॥

वृष्ट्यादेः स नियमनादि चक्र अतत
चित्रं किं भुवननियामके समीरे ।
अप्येवं भुवनगुरोः कृतानुवादः
कृत्येषु प्रवर एतीह वर्णयामः ॥ १५.४८ ॥

एत्यूये धरणिःसुरेश केवलं नो
माध्वीयं विविधकथा कथासु मान्या ।

साक्षादध्यमरवरैरुदीर्यमाशा
गंधर्वैर्धुसदसि तन्मुढे ञगेऽसौ ॥ १५.४८ ॥

तां पद्यप्रणिगदितां तु मूर्धयित्वा
तानानामुचिततयाऽऽत्तपंचमाधाः ।
गांधारं ध्रुविषयमुज्ज्वलं सृजंतो
ग्रामं ते प्रजगुरकाकिंक्रंडंठाः ॥ १५.५० ॥

आनम्रैः सुमुकुटमौलिभिः करगैः
आताम्रैः प्रतिकलितैः स्मितैर्मुखाब्जैः ।
आश्रावि स्थिरतरभक्तिभिः सुरेंद्रैः
तद्गीता दशधिषण्यार्यवर्यचर्या ॥ १५.५१ ॥

गीर्वाणैर्विजयमहोत्सवस्य पूजं
दुर्वाणैरविरणसंविदस्तदानीम ।
विस्मरैर्मुनिनिकरोपदेवयुक्तैः
सुस्मरैरथ तमवेक्षितुं प्रजग्मे ॥ १५.५२ ॥

आदर्शं गुणगणदर्शने मुरारेः
सच्छास्त्रं रचितमनेन वार्णयंतः ।
प्रद्योतैरुदुपदवीं प्रकाशयंतः
प्रैक्षंत प्रचुरमनोविलासमेते ॥ १५.५३ ॥

नाडींद्रास्तमवनिभागमावसंतं
सुश्लोकैरपि भुवनानि भूषयंतम ।
नेमुः ञ्द्रुपनिषदं तद्वैतरेयीं
व्याख्यांतं विविधविषिष्टशिष्यमध्ये ॥ १५.५४ ॥

श्रीमंतं शशिवदनं कुशेशयाक्षं
गंभीरस्वरमतिदिव्यलक्षणाढ्यम ।
पश्यंतः स्वगुरुमथार्चिचन कृतार्था
वाण्या तं हरिरतिपूर्णाङ्गाममेते ॥ १५.५५ ॥

अहरो दुरागमतमः स्वगोगणैः
अकरोर्मुकुंदगुणवृंददर्शनम ।
अजयश्चतुर्दश जगंति सद्गुणैः
शरणां गुरो करुणयाऽपि नो भवेः ॥ १५.५६ ॥

नमस्ते प्राणेश प्रणतविभवायावनिमगा
नमः स्वामिन रामप्रियतम हनूमन गुरुगुण ।
नमस्तुभ्यं भीम प्रबलतम कृष्णोष्ट भगवन
नमः श्रीमन मध्व प्रदिश सुदृशं नो जय जय ॥ १५.५७ ॥

धृति निगदितवंतस्तत्र वृंदारकेंद्र
गुरुविजयमहं तं लाणयंतो महंतम ।
ववृषुरजिलदृश्यं पुष्पवारं सुगंधं

हरिदयितवरिष्ठे श्रीमदानंदतीर्थे ॥ १५.५८ ॥

॥ ॐति श्रीमत्कविकुलतिलक त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत
श्रीनारायणपंडिताचार्यविरचिते श्रीमध्वविषये
आनंदांकिते षोडशः सर्गः ॥

॥ समाप्तोयं ग्रंथः भारतीरमण मुष्यप्राणंतर्गत
श्री कृष्णार्पणमस्तु ॥

www.yousigma.com